

„POKROK“ vyehodi každý piatok

Adressa pre všetky zásielky:

Jozef Teslík Uh. Skalica (Szakolcza).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplacné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplacné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenne a nevyplatené dopisy sa ri-
prijmajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Ruský cár udeľuje rozkazy.

Ruský cár prijal min. týždeň viac členov zemstiev z orelskej gubernie. Medzi nimi bolo i viac kupcov a roľníkov, ktorí mu odovzdali svoje adresy a oslovili ho. Vyslovili mu oddanosť širokých zástupov ruského ľudu, ktorý si praje aby bolo pokračované vo vojne a aby bolo na staroruskom základe organizované shromaždenie zástupcov ľudu, aby sa súčasnilo na zákonodarstve. Cár na to odpovedal: „Ďakujem Vám za srdečné pocity a náhľady, ktoré ste vyslovili. Som šťastný, keď vidím, že ste vedení príchylnosťou ku starým tradíciám Ruska. Štát môže byť silný len vtedy keď zostáva verný svojim starým tradíciám. My sami sme zhrešili v tomto ohľade a snáď nás Boh za to potrestal. Ale som istý, že vy všetci a síce každý vo svojom okrese budete mi napomocní aby ticho a pokoj bol v našej zemi obnovený a tým preukážete mi službu, ktorú odo všetkých svojich poddaných očakávam a mám nádej, že vás Boh bude v tom podporovať. Prítomné vyobrazenie nám predstavuje cára ako po odchode deputácií, dáva rozkazy pobočnému ministrovi, ohľadom shromaždenia zástupcov ľudu a zároveň prijíma depeše prichádzajúce z bojišťa.

Niečo o remeselníctve.

„K. a P. O.“ č. 5 r. 1.

Čím viac si všimame remesiel, tým menej uspokojuje nás pokrok, ktorý tu i tam vidíme. Vytýkame-li remeselníctvu našmu, že nekráča napred, dostaneme odpoveď, že však pre remeselníctvo sa nič nerobí. Ťažkou úlohou pre každého, tým viac ale povinnosťou priateľa nášho priemyselníka je, aby sa touto otázkou zaoberal, o objasnenie pomerov týchto a o určité vytknutie chýb remeselníctva nášho dľa svojich síl sa pokúsil.

Prvou povinnosťou by bolo, myslím, vytknúť ako by remeselníctvo naše samo sebe pomôcť mohlo. To, nazdám sa, je prvou povinnosťou, pokiaľ sa tu môže pomôcť. Pomoc čakať od inokiaľ, je veľmi trápne, ba povedal by som i nemuzské, keď sami sebe pomôcť môžeme. Chyby nášho remeselníctva musíme kárat čo najväčmi; veď skúsenosť učí, že to, čomu sa najviac vytyka, je v pokroku najďalej. Pomoci hoden je len ten, kto predovšetkým sám sebe pomáha. Odstrániť musíme chyby, ktoré by sa odstrániť mohli a mali. Odstraňovaním takýchto chýb mohli by, keďby chceli, remeselníci naši sami krok ku predu urobiť. Každý musí sám u seba začať.

Hlavnou asi príčinou úpadku nášho priemyslu a tedy i remeselníkov sú fabriky. To je mienka mnohých. Na prvý pohľad zdalo by sa to i pravdivým. Keď však povážime, že každý remeselník môže byť fabrikantom, keď svoj tovar dorábať bude spôsobom dokonalým, umelým, nedá sa vytykať tak mnoho tým fabrikám, pokiaľ to len od nás závisí, či chceme byť fabrikantmi alebo nie. Ze s jednoduchých remeselníkov stali sa fabrikanti, na to máme príkladov mnoho, hovorím mnoho. Spomeniem však len niektoré: Dietmar, majiteľ fabrik na lampy, vyrábateľ známych Dietmarových lamp, bol sklárom. Pred 50 rokmi vsádzal sklo do oblokov, dnes veľkofabrikant. Thonet, predtým jednoduchý stolár, stal sa majiteľom 9 fabrik na stoličky. Skoda, bývalý kovácky majster, bol zakladateľom chýrnych fabrik železiarskych v Plzni, kde dnes 6000 robotníkov pracuje atď. atď. Mnohým však napadne tu, že ako je to možné? Prečo fabrikanti sa tak vzmohli a remeselníci upadli? Myslím, že nemýlim sa, keď poviem, že hlavná príčina je v tom, že: fabrikant lebo študoval, lebo sa dačomu dôkladnejšie naučil, cestoval; ustavične myslel na to, ako by prácu svoju čo najľahšie, krajšie, lacnejšie a dokonalejšie previedol. Ponevác na to ustavične myslel, vymyslel jedno i druhé. Kto hľadá, ten najde. K práci svojej používal stroje zdokonalených a sil prírodných, prácu dokonale medzi robotníkov podelil, dosiahol tedy výhody materiálne, trebárs on sám práce sa neúčastnil. On len prácu viedol. Že naši remeselníci ani neštudujú, ani sa dačomu dôkladnejšie nenaučia, necestujú, je známe.

Fabrikant celý svoj kapitál dá do fabriky, spojí sa s druhými, ktorí majú peniaze, požičia si, len aby svoj závod výhodne spravovať mohol. Naš remeselník robí práve naopak: on celý svoj majetok nedá do remesla, naopak, hľadá z remesla vydriapať peniaze, koľko len môže, kúpi za to zeme; toto potom stane sa vecou hlavnou, remeslo vedľajšou. Kto sa remesla spúšťa, toho i remeslo opúšťa. Heslom našich remeselníkov je „bohatstvo“. Avšak ako možno stať sa bohatým, nato ich málo prišlo. Keby si hľadel každý len svojho remesla a zanechal lákavé ale márne špekulácie, iste by prácou rúk svojich viac docielil.

Fabrikant tedy stále rozmýšľal, čítal a cestoval. Naš remeselník to nerobí. Keď fabrikant dočítal sa v novinách o dákom novom stroji, šiel tam a prípadne ho kúpil. Remeselník náš dočítať sa toho nemôže, lebo vôbec nečíta a jestli i číta, pokrčí ramenom a slovom: to u nás neide, to ľahko odbaví. Toto príslovie povedal by som, sa u nás už tuho zakorenilo a stalo sa rúškou nečinnosti. To však musí sa vykoreniť. U našich potomkov zmizne to samo sebou, keď uvidia, že otcovia ich skutočne dačo vykonali.

Remeslo prirovnáť môžeme s roľníctvom. Roľníctvo bolo tiež na nízkom stupni. Prišli ľudia, ktorí počali skúmať pôdu, počali pôdu múdre vzdelávať. Našli sa ľudia, ktorí sa tomu z prvu smiali, keď však videli výsledky, vzhopili sa a nasledovali dobrý príklad. Polia vzdelávali, užívali dobré nástroje, umelé hnojivá,

mlátili strojmi. Vtedy ľudia tiež hromžili, že stroje im prácu odoberajú! Ano! Ale jakú? Prácu nádenickú, ale tá druhá čiastka, kde sa rozmýšľať musí, tá ostala, stroje mysleť nevedia.

Tedy remeslo sa akosi na roľníctvo ponáša. Rozdiel je však predsa. V hospodárstve vidí každý, trebárs i ten najmenší pokrok. Vidí uzivanie nástrojov, strojov, umelé hnojenie, vidí všetko. Nie tak je to v priemysle. Fabrikant nástroje, stroje svoje neukazuje, nevyvetluje remeselníkovi, toto alebo to, ba naopak on vstup do fabriky zabráňuje. Tam stroje sú tajnosťou, i látky, ba i miesta, odkiaľ sa berú. Na poli nič nie je tajnosťou. Remeselníci naši, keď napred chcú ísť, nesmia čakať, že ich do fabrik ťahať budú, oni musia sa vtierať, musia sa snažiť so všetkým sa oboznámiť, musia stále rozmýšľať, musia sa učiť, zdokonaľovať sa, H-slom každého malo by byť: „Učiť sa, učiť, a zase len učiť“. Preto sú školy pre remeselníka tak dôležité! Školy navštevovať má každý, čím viac, tým lepšie. Keď ich nemá, tým pilnejšie musíme sa do sami učiť. Rodičia nech dajú deti najprv doma školy, potom na remeslo. Keď remeselník mnoho číta, dočíta, nozvie sa mnoho. Kúpi lepšie, z prvej ruky, lepšie látky spracuje, upotrebí stroje a potom to pôjde napred! Ináč to ísť nemôže!!! Pri remeslách sú však iné ťažkosti, na pr. že ich je mnoho. Hospodárstvo, môžeme povedať je len jedno.

Preto s remeslom to ťažko napred ide! Ale remeselníci sú veľmi nevšímaví. Nečítajú! Veď nemôžu byť pre nich vydávané ani knihy, ani časopisy, a jestli sú dáke, tie málo ktorý objedná a jestli áno, tedy ich iste neprečíta, holi do truhly, a tam ovšem žiadon úžitok nedonesú. — Mali by ich čítať, rozširovať, a tým i svojim spolubratom napomáť. —

Musíme sa tedy vzhopit, vedeť kupovať, spracovať a predáť! Tak to pôjde napred, ísť mu-i!

Základom dobrého vedenia remesla je tedy:

- vzdelanie remeselníka vôbec,
- dostatočná známosť remesla,
- priemyselné vyrábanie zbožia,
- primeraná známosť obchodu.

O hmotnej práci nehovorím! Pracovať musí každý — Práca je nutná a potrebná všetkým (Pokračovanie nasl.)

Čo budeme čítať?

Mnohí z ctených čitateľov nemajú snád ani pochopu o tom, s jakou prácou, s koľkým vynaložením sil duševných a čiastočne i telesných, povstáva nejaká nová knižka. Ano, krem duševného a telesného kapitálu, ktorý vloží do novej knižky jej spisovateľ, potrebný je ešte aj značný peňažný kapitál so strany nakladateľa, aby mohla prísť na svetlo. Preto vychádzajú u nás tak zriedka nové knižky, že nemáme nadostac ani kapitálu duševného, t. j. spisovateľov, ani peňažného, t. j. nakladateľov.

Co však nezmôže jednotlivý spisovateľ a jednotlivý nakladateľ, to ľahšie zmôže nejaký spolok. V tomto ohľade vyplňuje svoju vnušenú úlohu u slovenských katolíkov spolok sv. Vojtecha (Adalberta) v Trnave, a u bratov slovenských evanjelikov spolok „Tranoscius“ v Lipt. sv. Mikuláši. Krem týchto je ešte „Nakladateľský spolok“ v Turč. sv. Martine, ktorý vydáva dobré knihy bez ohľadu na rozdiely vierovyznanské.

Lež keď už nejaká knižka horoko-ťažko povstala a vydaná bola, treba, aby sa o nej obecnosť dozvedelo, aby ju kupovalo a usilovne ju čítalo. Teda knižka potrebuje krem spisovateľa a nakladateľa ešte i hodný počet čitateľov. Kde týchto posledných není, alebo len málo, tam musia nečinnými zostať i spisovатели a nakladатели. Kto teda chce, aby čo najviac dobrých a pekných, užitočných, nových knih vychádzalo, nech usiluje sa i sám čo najviac knižiek si kupovať, i svojich známych ku kupovaniu navádzať a povzbudzovať.

Týmto cieľom idem cteným čitateľom s radosťou oznámiť, že spolok sv. Vojtecha v Trnave vydal nedávno pod menom „Zábavná Čítanka“ tri zaujímavé knižky, ktoré vzdor tomu, že to vydal katolícky spolok, budú iste čítať so zájmom i bratia evanjelici.

1. sošit tejto zbierky obsahuje „Rosprávka z Polany“ od Antona Bieleka, 2. sošit povest „Láska“, ktorá je p. Martinom Kollárom z nemčiny preložená a 3. sošit „Obrázky z hôr“ štyri to poviedky od Ferka Urbánka. Každá knižka stojí 10 kr. = 20 hal. a s poštou všetky tri razom objednané stoja 35 kr. = 70 hal. Kto toľkoto pošle na správu spolku sv. Vojtecha v Trnave, dostane po pošte všetky tri knižky vyplatené.

O obsahu prezradim len toľko, že v prvej dozvie sa čitateľ, jakým spôsobom strašila vedomkyňa Kordulka baču Janigu, aby vydal zatavené peniaze; v druhej hádajú sa Turek, žid a kresťan, ktorého viera nesie so seba viacej lásky k bližnému, v tretej sú obsažené 4 výpravky zo slovenského života, medzi ktorými je posledná „Svedomie“ najdlhšia a najzaujímavejšia. V tom druhom sošite by som si len žiadal, keby miesto tam predstaveného šlachetného kresťana z križiackych válok, bol predstavený pravdivý príklad kresťanskej lásky z časov terajších, zvláste u kresťanských nižších a vyšších knazov. Sú tu síce zriedkavé chvalitebné výnimky, ale malo by to byť, aspoň u knazov, veľkou výslovnosťou tak. Bohužiaľ veľmi málo vidieť tej kresťanskej lásky u maďarónskych knazov, ktorými sú zaplavené naše ubohé slovenské kraje. Boh to napraví! Kúpte si teda tie knižičky a rozmýšľajte o ich obsahu! *Výborník.*

Dopisy.

— Skalica. Hasičský júliales v Skalici odbavovaný v mestskom hájku dňa 9. t. m. vypadnul nad nečakávanie dobre. Bavili sme sa výborne, spoločnosť bola vyberaná. Pri hre v kolky o závod nasl. pp. boli odmenení cenami: I. cenu Stefan Bečka, II. Jozef Mixa, III. Lud. Tyršel, najml., IV. Jur. Podkonyický, V. Jozef Mixa. — Mali sme teda už dve letné zábavy, ale tie, na ktoré sa obecnosť najviac tešilo, ba ešte ich vždy čaká, tie doposiaľ vystaly. Co robi ev. mládež, či už spolok ev. mládeže zaspal? Očakávali sme od tohoto spolku viacej ako robí. Kde sú tie divadlá, ktoré sa chystal predstaviť, kde tie pekné zábavy. Prebuď sa zo spánku! Druhých máme tuná skalických remeselníkov, ktorí nám tiež už pekné zábavy usporiadali; kde sú títo? či už ste všetci odišli do Ameriky? Kde je ten nádejný remeselnícky spolok? Všetko drieme v tuhom spánku. Co z nás bude, keď to tak pôjde i naďalej?

— Z Búr. Sv. Mikuláša. Blahorodý Pane! Stálym a verným čitateľom súc nášho všeobecne obľúbeného „Pokroku“, každé číslo jeho s radosťou očakávam s tou nádejou, že aj od nás nejakú zprávu v ňom naleznem; však ale darmo, kde nič, tu nič. Nevieť čo je toho príčincu, že od nás nik nepíše? Veď je u nás dost všeličoho, čo by sa aj širšiemu obecnstvu, už či k výstrahe, alebo k nasledovaniu predstavil mohlo. — Nasledovania hodné je medzi iným blahodarné účinkovanie nášho potravného spolku, ktorý spolok s jeho rozšiatým, statočným a svedomitým vedením správcov a riaditeľov, je opravdivé pozhnanie Božie pre nás ubiedený chudobný ľud, tak tiež aj pre zámožnejších. Lebo vo spolku nielen že dobrý, lacný a nefalšovaný tovar dostaneme, ale aj svedomitú váhu a k tomu ešte aj novoročné, čo dľa účtov minulého roku peknú summu obnáša. Veru je to povšimnutia a nasledovania hodné a preto privolávam aj tým milým spoluobčanom, ktorý ešte od spolku bočia, pridržajte sa len spolku a kupujte v ňom! Svoj k svojmu!

Čítal som, že máte jakúsi mašinu, s pomocou ktorej váš mašínista a či fotograf je vstave kamarátov z mokrej štvrti vymalovať a podobizne jejich k ďalšej pomiatke, pre budúcnosť, zachrániť. Nuž veru aj u nás by sa mu naskytla práca a myslím niekoľko podarených obrazov by mohol aj od nás — k výstrahe iným — obecnstvu predstaviť. Na príklad, neboli by dobrý taký obrázok, keď daktorý z tých kamarátov až priliš v rúžovej nálade sem-tam kope, stolice a stolky prekracuje, s peniazmi sa vychvaľuje, rozžatú lampu sem-tam smýka a podobné neslušné kúsky stvára?

K hore udaným kamarátom by mohol

ešte aj kartárov pripojiť; obzvlášť ale vtedy, keď sa poruvá. — Je pravda, že kamarátov mokrôštvrtanských a bratov kartárov nemáme u nás — chvala Bohu — tak mnoho, ale zopár sa ich predsa nájde. A preto by bola večná škoda, v páde by sa od nás odobrili, aby sme si ani len jejich obrazov na pamiatku nazaohránili! —? Nebolo by to dobré k výstrahe? Ja myslím, že ano!

Ešte volačo. Ten váš fotograf by mohol ešte aj ohradu a bránu školskú podobne aj chlievy pána rektora tam vyobrazit. — Ozaj veľikde som už pochodil, ale tak otrhanej ohrady, brány a chlievov pri školskom stavani som nevidel nikde. Na môj pravdu nie! O napravenie toho by sa mal predsa volačko postarať! Kto? — Uhádnite!

Budícne viac! Zatiaľ s Bohom!

Známý.

Rusko-japonská vojna.

Z bojišťa v Mandžurii idú zprávy o srážkach s víťazstvom hneď na jednej hneď na druhej strane. Nádej na pokoj sa tratí celkom a to skôr akoby sa sišli plnomocníci, ktorí budú vyjednávať o pokoj, dľa zprav japonských dopisovateľov Japonsko žiadalo skôr nežli započne vyjednávanie aby generál Linevič opustil svoju obrannú pozíciu Kuangčengče Kirin. A viditeľné je, že podobný požiadavok je pre Rusko neprijateľný.

Domáce zprávy.

Ministerský predseda bol tento týždeň v Išli na audiencii u kráľa a podával mu zprávy o výsledku vyjednávania jeho s vedcami koalície. Výsledok tejto audiencie bol, že sa do konca letného pobytu kráľovho v Išli, v krajinských pomeroch nestane žiadne definitívne rozhodnutie. Na ceste z Išli navštívil ministerpredseda i rak. ministra vojenstva Pitreicha a ministra spoločných financií Buriana. Na to odjel do Budapešti.

Hospodárstvo.

Aký význam má včasné zaoranie strniska? Na prvý pohľad je to malý rozdiel, či strnisko zaoráme koncom júla, alebo v auguste a či v októbri, nech je len zaorané. Ale zkusený hospodári celkom ináč myslia. Pravda i obyčajný zdravý rozum ľahko si domyslí, že pri včasnom zaoraní strniska za leta a jasene, strnisko prehnije, tým sa zem pohnojí a semená niektorých burín; najmä, keď nasleduje dlhšia, pekná jaseň, vyklíčia a potom pri prvých tuhších mrazoch zrazu vezmú. Takže na jar máme rolu v lepšej sile, pritom prhkú (melivú) a v nej menej neúčinných semien. Toľko môže si každý domysleť. Ale vzdelení hospodári, zkuškami dokázali, že keď jarnie siata sejeme do role, na ktorej bolo hneď po zatve strnisko zorané, v riadnych okolnostiach dostaneme aspoň o 1 päťtinu (20%) väčší výnos, než z role, na ktorej strnisko bolo buďto až na podzim alebo práve len na jar zaorané. Ale sú časté prípady, že v časných zaoraniach strniska docielili sa až 0-30 ba 0-40% väčšie úrody, to jest, že gazda, ktorý mával na hektáre 6 metr. centov raži dosiahne až 10 mtr. centov.

Drobné zprávy.

— Luhačovické kúpele do dňa 6. júla 1905. navštívilo 1342 hostov. (Roku 1904. do toho istého dňa 1195).

— Do piešťanských kúpeľov chodia, ako známe, takí, ktorí trpia na rheuma. Kto by teda ta šiel tomu odporúčame tam lekára dr. Vratislava Kučeru z Prahy, špecialistu pre rheumatické choroby.

— Meravenie krku. V minulom týždni vysklo sa zase nové ochorenie na zmeravenie krku a sice Budišovcech v Slezsku. Ochorelo 92 osôb.

— Vražda a pokus vraždy zúrivého milenca. Nedávno prišiel mlynársky pomocník Fr. Sedláček v Slavatine pri Nov. Meste n/M. ku svojej milenke Marii Jaklovej a pýtal sa jej, či si ho chce vziať a keď mu odpovedala, že nie, strelil do nej štyri rany z revolveru, z ktorých ale len jedna ju ranila na ruku. Potom skočil ku kočiarku v ktorom mala Jaklová svoje 1/4 ročné dieťa a zastrelil ho jednou ranou z revolveru, na čo potom utiekol do Nového Mesta, kde bol chytený a odovzdaný súdu.

— Najnovší druh daní zaviedlo zastupiteľstvo Sebnice v Sasku: daň od mačiek. Toto je jediná snáď daň, ktorá dokázala sa byť veľmi užitočnou: počet mačiek veľmi klesol, ale veľmi vzrástol počet spevavých vtáčkov po veľhradách a na poli.

— Pápež proti púťam. Z Ríma dochádza nasledovná zaujímavá zpráva: Jeden hornitaský farár toho roku už po druhý raz viedol púť do Ríma ku sv. otcovi. Pápež veľmi vládne prijal farára, ale pri výsluchu spýtal sa ho:

— A syn môj, máš v tvojej farnosti chudobných?

— Veru nám, svätý otc; v mojej obci je mnoho chudobných ľudí — odpovedal farár.

— A sú v tvojej obci aj deti?

— Aj deti je dosť — odpovedal kňaz.

— Nuž teda, syn môj, rieknul prisne pápež, nesriaďuj toľko púťov a peniaze, čo také púte stoja, vynalož radšej na podporovanie chudobných a čas, ktorý stráviš vedením processii a cestovaním do Rímu, venuj radšej na vyučovanie detí. Tým mi urobíš o mnoho väčšiu radosť než púťami.

— Proti vypadávanu a riednutiu vlasov, proti šediveniu, proti lupom a rôznym chorobám osvedčil sa jedine Kollmannov bylinový prostriedok!

Ziadajte návod, ktorý zašle každému zadarmo a franko, kto odvolá sa na tento časopis, vynálezca

Fr. Kollmann, roľník
ve Vilimové na Morave.

Telefon.

VI.

Chvojnicia—Skalica.

Hrrrrr — Halló!

— Kto je, a čo chcete?

Pane redaktor, v ktorej obci nášeho skalického okresu môže človek najľahším spôsobom k majetku dôjsť?

— To neviem.

— Teda ja Vám poviem. U nás na chvojnici to urobí jedna červená čiapka. Vo spoločnosti istého Murica — predajú obecný majetok, potom ho dajú druhému pod falšou — aby ale oškodený mlčal sľubujú mu obecné zelnice. Prosím radšie ľud posielajte sem k nám, miesto do Ameriky — tu zbohatnú za chvíľku!

— To bolo snáď na tej verejnej obecnej licitácii?

— Ano! Ano! Výbor aj pán Csepocz vie o tom.

— Aha! Vinšujem dobrý apetit.

Hrrk!

VII.

Hrrrrr — Halló!

Kto je to?

A cha cha cha cha chá.

— No čo sa chachete, či asnaď nemáte rozum?

Ale mám, len že sa nemôžem od smiechu zdržať.

— A prečo, čo je Vám tak smešného?

Čo by nebolo, veď ve Skalici už aj samé paragrafi rastnú, o jednom viem, že zo 112. je už 142.

— Aha, to je snáď ten o tých zvonkoch?

Nie, tento je už inakší!

A bol ten súd?

Veru bol!

— A ako to vypálilo?

Veru pekne, toho obžalovaného pán kapitán ráčili oslobodiť, lebo bol nevinný a bezprávne od žandára fahaný.

— A potom čo bolo?

Ale zato jeho žena, že sa za svojho muža bezprávne napadnutého a ako zlodej žandárom táhaného ozvala, bola pokutovaná.

— Či je to možná?

Veru je, už odteraz keď sa podobný pád stane, žena musí ešte žandárom pomôcť a volať „len ho len, ta s ním“, potom dostane snáď nie pokutu ale odmenu.

— Či neviete za čo je ale tá pokuta?

Veru nie, že sa vraj ozvala, čo mala mlčať, že pre svoju slabotu neťahala striekačku. Či snáď mala zahanbiť tie húfy mužských, čo na okoli stáli? a potom že vraj išla ku svojim piati dieťkam domov.

— Tam by sa malo appellovať.

Však tuším že sa aj bude appellovať.

A potom, toto pekne by sa malo dať do časopisov.

Či sa to môže?

— Pravda, že môže, ba aj musí!

No teda začnime!

Hrrk.

VIII.

(Zpod „Sklepov“—do redakcie.)

Hrrrrr — Halló!

— No čo ste sa dneska už pobláznili, keď nedáte človekovi pokoj ani v noci

— Veď by sme Vás nevyrušovali, keď by to nebola vážna vec.

— A čo je? čo sa stalo?

— Je tu ten drotár!

— Aký drotár?

— Myslíme, že to bude ten, čo ste ho v „Pokroku“ hľadali. čo nesie tie peniaze do senickej nemocnej pokladny.

— Ako vyzera?

— No, ako vyzera — ako drotár. Má zhrubého plátna nohavice, aj kabát, aj vestu len jedno nemá ako drotár, lebo má modrú čepicu. Aj kričí ako drotár. Akiste to bude on.

— A hovorí niečo o peniazoch?

— Teraz práve nie ale inokedy vždy volačo tára o akýchsi 50 zl., hneď zase o 70 zl., hneď o 40 zl., hneď že mu z domu poslali, hneď zase, že mu povýšili, tu zase, že je už prvý trída a podobné nesmysly. — Čerta ti budú drotárovi posielat z domu peniaze, — ten musí ešte domu posielat — alebo že ho budú povyšovať, neviem načo, (leba na šibenicu). Drotár má už určenú taxu a viac nič. A preto keď toľko o tých peniazoch tára, myslíme, že má tie senické a preto im aj telefonujem, aby poslali toho jejich fotografa nech ho soberie do toho hár . . . či hparátu.

— A odkiaľ je, neviete?

— Že vraj z Trenčianskej volakde od Trenčína. Ale čerta mu možno veriť — keď vám ani pravdou nedečne — nadáva vždy na Slovákov, na „Pokrok“ na p. redaktora, na p. vydavateľa, na „Kruh“ a vôbec na všetko čo dýcha slovenčinou, to by ani Trenčan nemohol robiť.

— To je teda akýsi divný drotár!

— Veru divný — niekedy ako by bláznil — biť sa chce, nadáva, preklína a tupý — ale najradšej svoju rodinu.

No, už fotograf ide, nech ho odoberie. Ale ja pochybujem, že by to bol ten čo nesie tie peniaze a čo ho hľadajú.

— A prečo?

— No, preto, lebo tento nevizerá tak aby mu niekto päťdesiat zlatých sveril.

— No, keď to není ten, bude to druhý, ale „drotár“ je to, lebo tie jeho mravy už to ukazujú. — Ale veď ho budete poznať, aj chlapi z „Kruhu“ ho tiež poznajú, lebo s ním nedávno tancovali kalamajku v kuchyni u Gajdáča až mu oči opuchly.

Hrrk!

Malý oznamovateľ.

Prijme sa učen na zámočníctvo z poriadnej rodiny u pána Leopolda Fischera v Holiči.

Dom, číslo 139 v Holiči je na predaj. Dom má 3 izby, 2 kuchyne, 1 komora, 3 maštale, 1 šopa, stodola, sklep, humno, veľký dvor a dom je krytý škrydlicou. Blížšie udá Štefan Šebesta v Holiči, kopčanská ulica č. 105.

Ručnú mláťačku a sečkovicu má lacno na predaj Anton Valehrach, kolársky majster v Holiči.

6 hektolitrov Bošackej slivovice
a 8 hekt. dobrej slivovice má na predaj Rudolf Bohunický v Dol. Krupej (Alsó Kerompa) Cena mierna!

Do Ameriky

po cisárskych rýchlojach „Kaiser Wilhelm der Grosse“, „Kaiser Wilhelm II“, „Krom-princ Wilhelm“ a rýchlych dvojsrúbobých poštových parolodiach ako: „Bremen“, „Grosser Kurfürst“, „Friedrich der Grosse“, „Barbarossa“, „Princess Alice“ do New-Yor u, Baltimore, Galvestonu atď. najvýhodnejšie možno cestovať cez Bremen.

Plavba oceanom trvá len 5—7 dni.

Každú žiadanú úpravu ochotne a zdarma podá jediná československá firma

Kareš & Stotsky, Bremen

Bahnhofstrasse 29

Kto chce byť krajansky obslužený, nech nevyhadáva žiadne iné firmy, ale s úplnou dôverou nech sa obráti na nás, my sme tisíce krajanov doprevadili za more ku ich úplnej spokojenosti. Závďavok nech si pošle každý z domu, načo obdrží od nás šifkardu, s ktorou keď sa preukáže na pruských hraniciach, bez prekážok bude ďalej prepustený. Pište na adresu:

Kareš & Stecky, Bremen

Bahnhofstrasse 29.

Všetkých zemedelcov upozorňujeme na nákup umelých hnojiv a pecního vápna pre podzim 1905.

SUPERFOSFÁTY

Suché jemno mleté, zaručenej jakosti možno kúpiť za

KONKURENGNEJ CENY
jedine u továren firmy.

Dále oznamujem, že sa nám podarilo veľkým nákupom Thomasov. trosky a stassfurtského kainitu docieľit.

najnižšej ceny

takže môžeme poskytnúť vyšší rabatt než konkurencie.

Žiadame všetkých zemedelcov aby vo **vlastnom zájme** nás o nabídku požiadali, ktorú ochotno a čo najrýchlejšie vyrídime.

Prvá moravská
rolnícká továrna akciová
na sústredená hnojivá a lučebniny
v Prerove. (Morava.)

Striekajte vinohrady! Kto chce striekať vinohrady, nech si vypožičia striekačku u p. Rudolfa Detonyho za 30 krajciarov denne. Tam tiež dostať všetky potreby ku týmto striekačkám a prevádza tiež aj opravu.

Páni hospodári! Kto chce mať svoje obilie čím skôr a čím lacnejšie vymlátané a síce: „benzinovým motorom“ nech sa čím najskôr prihlási u nižepodpísaného. Benzinovým motorom možno verejne a bezpečne mlátiť či pod slamennou strechou alebo bárs kde inde. a obilie je dokonale vyčistené a na trh súce. S úctou Ján Novomestský, strojník a mechanik v Holiči.

Do Levár a okolia!

Kto chce mlieč!

Novo-zariadený panský mlyn vo Veľkých Levároch prijíma meliva jednotlivých, alebo zámení múku, za obilie

Geppel napredaj, tiež mláčačka s vytrasadlom za miernu cenu má na predaj Ferdinand Macháček v Šaštine.

Vlastná výroba!

Novinky 1905

SUKNE

lodenové 65—70 kr., grizetové s národným vyšívaním 1 zl. 20 kr., krásne zástery 30 kr., atlasové šátky (ručníky na hlavu) od 60 kr., 1 zl. a vyše, kravaty 55 kr., látky na šaty, moderné dámské šále a mnohé iné veci lacino na dobírku zasiela

Adolf Jelínek v Lisku p. Jimramov, Mor.

Vzorky sukeň zdarma a franko — Od šatok nemožno vzorky zasielať!

Zkúste, potom iste len u mňa vždy kúpite!

Každá sporiva gazdina
používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM — SO SOKOLOM

Docielí tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy

TOVARNE:

v Kolíne a Prostejove, Morava.

VODOVODY

samečinné i pomocou strojov
pre mestá, obce, veľkostatky, villy, tehelne, továrne a domy súkromné.

Najlepšie
PUMPY
trvanlivé
a so zárukou
zhotovuje
zariaďuje

Tovareň na
vodovody a
pumpy

JAN VITEZ v Přerově (Morava).

CENY MIERNE.
Predbežné výpočty a cenníky zadarmo.